

[Svend Nielsen.]

Forsyninger af Nødvendighedsartikler, der efterhaanden kommer frem. Fra vort Partis Side er vi afgjort af den Opfattelse, at det maa være denne Tendens, som er den rigtige. Det er urimeligt og uretfærdigt at gennemføre en økonomisk Politik, der har til Formaal at forringe den brede Befolkning i Forvejen knappe Købekraft.

Som alle andre erkender vi Kommunisten, at Landet er blevet fattigere efter Krigen og Besættelsen, men vi agter at modsætte os, at denne Tingenes Tilstand udnyttes til ensidigt at forringe de manges Eksistensmuligheder, medens der tages med Lempe paa krigsskabte Formuer.

I den af den højtærede Finansminister fremlagte Finanslov for Finansaaret 1947—48 er Statens Indtægter budgetteret til 1695,5 Mill. Kr. og Udgifterne til 1685 Mill. Kr. Imidlertid er det beregnede Overskud ikke 10,5 Mill. Kr., men som Finansministeren ogsaa oplyste i sin Fremlæggelsestale, nærmere 200 Mill. Kr., idet der paa Udgiftskontoen er opført et Beløb paa 280 Mill. Kr. som ekstraordinære Afskrivninger paa tidligere Aars Særforanstaltninger, saasom Udgifter vedrørende tyske Flygtninge, internerede, Modstandsbevægelsen m. v. De løbende Udgifter til de tyske Flygtninge m. v. er ganske vist ikke medregnet, men til Gengæld er Indtægtskontoen heller ikke paaført Indtægten af en Del Forbrugsafgifter til et samlet Beløb paa ca. 100 Mill. Kr. Det beregnede Overskud paa reelt et Par Hundrede Millioner Kroner fremkommer i Kraft af en Forøgelse af Statens Indtægter, og ikke mindst ved en Forøgelse af den Del af Skatteindtægterne, der hedder Forbrugsafgifterne. Ifølge Statsregnskabet for 1945—46 gav de indirekte Skatter Staten en Indtægt paa 587 Mill. Kr. For Finansaaret 1947—48 er disse Afgifter beregnet til 831 Mill. Kr., det er en Stigning paa 244 Mill. Kr., uden at man har inkluderet det af mig nævnte Beløb paa de 100 Mill. Kr. plus — det maa man vel ogsaa medtage her — de ca. 100 Mill. Kr., som Statsbaner, Postvæsen m. m. vil give i Kraft af de Takstforhøjelser, der har fundet Sted.

Med et beregnet Overskud paa 200 Mill. Kr. ser vi fra vort Partis Side ingen Grund til at opretholde Forbrugsafgifterne i deres nuværende Omfang. Vi mener, Tiden er inde til at lette Befolkningen for nogle af de Skattebyrder, der rider den som en Mare. Vi kan ikke under nogen Omstændigheder medvirke til, at de midlertidige Forhøjelser af Forbrugsafgifterne, der alle

er gennemført som Dækningslove, nu søges forvandlet til Foranstaltninger, der, saa vidt jeg kan skønne, mere har til Formaal at opsuge det, man kalder den brede Befolkning for høje Købekraft. En saadan økonomisk Politik er efter vor Opfattelse ensidigt vendt imod Flertallet af Folket, og ud fra denne Betragtning har vi stillet en Del Ændringsforslag til de Afgiftslove, der her er til Behandling, Ændringsforslag, der hovedsagelig tager Sigte paa at afskaffe disse Reminiscenser fra Besættelsestiden, men ogsaa paa at føre en Række Udgifter tilbage til den Størrelse, de havde, inden de blev forhøjet ved Lovene af henholdsvis Maj og August i Aar. Af Reminiscenser fra Besættelsestiden eksisterer bl. a. de midlertidige Toldafgifter af 20. November 1942. Disse Afgifter vedrører Varer som Galanterivarer, kinematografiske Film, Lædervarer af bedre Kvalitet, Fotografiapparater, Kikkerter, Grammofonplader, Tobak og Tobaksvarer. Ved Lovens Forlængelse i 1942 blev det anslaaet, at den vilde give et Merprovenu paa ca. 200 Mill. Kr.; hvor meget den under de nuværende Importforhold vil kunne give, har ikke kunnet oplyses. Det er imidlertid aldeles indlysende, at denne Lovs Bortfald ingenlunde vil kunne ryste Statens finansielle Stilling, og da det er en udpræget Krigsforanstaltning, der i sin Tid gennemførtes i Forbindelse med Importafgiftens Bortfald, ønsker vi ikke at medvirke til en yderligere Forlængelse af Loven.

Det er efter vor Formening lidet hensigtsmæssigt at forlænge saadanne af Krigstiden skabte midlertidige Foranstaltninger, thi inden man ser sig om, har de udviklet sig til at blive permanente Foranstaltninger. Man vil maaske fra visse Sider henvise til, at disse midlertidige Toldafgifter ogsaa vedrører Varer, som ikke kan siges at være absolut nødvendige for Landets Husholdning. Det skal jeg ikke bestride, men de berører til Gengæld ogsaa adskillige Varer, som ikke kan kaldes Luksusgenstande. Ønsker man at forhindre, at Landets sparsomme Valuta anvendes til Indkøb af Luksusvarer, er det mere effektivt simpelt hen at forbyde en saadan Import end at bibeholde en Lov, som alligevel ikke er noget Værn imod Luksusimport.

Til Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m. har vi, ud over hvad der foreligger af Ændringsforslag stillet af Finansministeren og tiltraadt af hele Udvalget, fremsat nogle Ændringsforslag, dels sammen med Socialdemokratiet og dels alene. Disse Ændringsforslag har, som jeg har bemærket i det foregaaende, til For-